

Shakespeare: la construcció de la paraula

Shakespeare és considerat l'escriptor més important en llengua anglesa, i un dels més cèlebres de la literatura universal. Quatre-cents anys després de la seva mort, les seves obres es segueixen traduint, estudiant i representant perquè mostra aspectes de l'home que transcendeixen el temps i la cultura. Amb aquest treball de recerca hi ha hagut una aproximació a allò universal de Shakespeare, per trobar fins a quin punt va crear una nova manera d'entendre allò humà. L'argumentació d'aquesta tesi s'ha basat en l'anàlisi dels personatges i les relacions de dues de les tragèdies més representatives de William Shakespeare: *Hamlet* i *El Rei Lear*.

La primera obra gira al voltant del dubte i la vacil·lació del príncep de Dinamarca Hamlet, davant una situació molt complexa que li ha sigut revelada: al morir el seu pare, el seu oncle s'ha casat amb la seva mare, convertint-se així en rei de Dinamarca i padrastre del seu nebot Hamlet; poc després que això succeeixi apareix l'espectre del pare de Hamlet, difunt rei de Dinamarca, que diu al seu fill que va ser assassinat pel seu oncle, que és ara el seu padrastre. Aquests fets porten Hamlet a qüestionar-se constantment ell mateix i el seu entorn, intentant definir-se. Hamlet té una ment en la que poden coexistir accions completament contràries, i això ho mostra amb el llenguatge, ja que és a través d'ell que Hamlet pot posar nom a les actituds i reflexions humanes.



La segona obra es desenvolupa a partir del tracte de l'amor. Trobem com a protagonista Lear, un rei que decideix dividir el seu regne entre les seves tres filles segons l'afecte que demostrin sentir cap a ell; mentre que les dues més grans fan notar un gran afecte cap a Lear, la tercera filla es nega a adular el seu pare, i aquest, pres per la ira, la fa fora del seu regne. Quan les filles grans han aconseguit la seva part del regne, intenten evitar la companyia del pare qui, al sentir-se molt defraudat, decideix vagar sense sostre just quan comença una forta tempesta. Lear va embogint a poc a poc i la seva folia juntament amb les relacions entre els diferents personatges de la tragèdia van donant lloc a un conjunt de sentiments que es van mostrant amb la paraula. El descobriment dels fets per part dels personatges va il·lustrant els límits de la capacitat humana d'afecte. Shakespeare despulla l'amor en qualsevol de les seves modalitats, el transforma en el més gran dels valors dramàtics i estètics.

Amb les dues obres que han estat analitzades s'ha pogut mostrar com els personatges creats per Shakespeare, caracteritzats per trets psicològics completament diferents però alhora coherents entre ells, il·lustren, nítidament, amb la paraula, els sentiments que ens fan humans, forjant la consciència humana. Els personatges shakespearians es conceben de nou a ells mateixos per la convivència amb altres personatges i també pel fet d'intentar formular constantment amb la paraula sentiments, actituds i pensaments: allò humà que ha esdevingut universal.

Laia Corral Cerezo
TUTORA: Estel Andreu